

Arrest

nr. 127 332 van 23 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 11 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat C. DIERCKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit Comilla. U verklaarde lid te zijn van de studentenorganisatie van de BNP. U was zelfs voorzitter in uw dorp. In november 2012 was er een incident tussen BNP en de tegenpartij, de Awami League (AL). U werd nadien valselyk beschuldigd van aanbrengen van vernielingen. U dook onder bij uw zus. In december 2012 was er weer een incident waarbij iemand van de AL om het leven kwam. U werd nadien valselyk beschuldigd van moord. Daarom verliet u Bangladesh. U reisde met een vals paspoort via Dubai naar Oostenrijk. Van daar kwam u naar België waar u op 17 januari 2013 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een identiteitskaart neer, evenals een 'admit card' van de universiteit, een BNP attest, drie attesten van Chatradal, twee brieven van een advocaat, enveloppes en vier bundels van gecertificeerde kopieën van juridische stukken.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Vooreerst moet het CGVS opmerken dat u, ter staving van uw asielaanvraag, verschillende documenten liet opsturen vanuit Bangladesh. U verkreeg deze allen in één enveloppe die u tijdens het gehoor op het CGVS, op 24 januari 2014 voorlegde. Echter bleek dat u zelf deze enveloppe niet openmaakte alvorens die aan het CGVS te overhandigen. Dat u deze enveloppe niet zelf op voorhand opende en controleerde is bevreemdend, zeker aangezien dit pakket verschillende documenten bevatte die uw asielrelaas betreffen. Er kan toch redelijkerwijze verwacht worden dat u enerzijds wil controleren wat er in zit en zich wil voorbereiden op het gehoor op het CGVS en anderzijds zelf wil nalezen wat er allemaal aangaande uw problemen is gebeurd in Bangladesh. Dat u die interesse niet hebt, doet enigszins afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Dat u zich niet geroepen voelde om deze te openen (zie gehoorverslag CGVS p.5), is iets wat niet aannemelijk overkomt indien u werkelijk omwille van valse aanklachten zou zijn weggevlucht uit uw land van oorsprong. Verder is het bevreemdend dat een aantal van deze documenten reeds van langer geleden dateren. U zou lang geleden al aan uw advocaat gevraagd hebben documenten op te sturen. Dat die dat dan pas deed net vóór het gehoor is opmerkelijk. In elk geval hebt u blijkbaar niet de moeite genomen om sneller effectief documenten te laten overkomen en die aan het CGVS over te maken ter staving van uw asielaanvraag. Ook dat doet al enigszins afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Daarnaast moet het CGVS vaststellen dat de documenten zelf die u neerlegde in geen geval kunnen overtuigen. U verklaarde lid te zijn van de BNP. U legde ter staving een attest neer van de BNP. Dit attest komt echter frauduleus over. Het document zelf zou van 24 oktober 2013 dateren (zie gehoorverslag CGVS p.6), terwijl er een stempel, van 13 januari 2014, op staat waaruit zou moeten blijken dat dit een vertaling is van een attest dat vanuit het Bengaals naar het Engels of Arabisch is vertaald. Echter legde u enkel een Bengaals attest neer en na bevraging wist u hiervoor geen enkele uitleg te geven (zie gehoorverslag CGVS p.8). Het CGSV wijst er verder op dat uit informatie waarover het beschikt, blijkt dat het in Bangladesh niet moeilijk is om, desnoods via corruptie, valse en/of vervalste stukken te verkrijgen. Verder moet het CGVS ook opmerken dat de door u voorgelegde gecertificeerde kopieën van de juridische stukken, na vertaling met een tolk tijdens het gehoor op het CGVS (zie gehoorverslag CGVS p.12) niet authentiek overkomen en blijken geven vervalst te zijn, hetgeen wederom in het licht van de vaststelling dat het in Bangladesh niet moeilijk is om, desnoods via corruptie, valse en/of vervalste stukken te verkrijgen verder kan worden onderbouwd. Immers legde u een 'order sheet' voor waarop duidelijk de datum is aangepast op een niet officiële wijze, zijnde zonder handtekening van de bevoegde ambtenaar. Dat dit gebeurde bij een datum die essentieel is, zijnde de datum van de eerste zitting op 2/1/2013, komt niet aannemelijk over. Bovendien is het niet aannemelijk dat een gecertificeerde kopie van een 'order sheet' die is opgesteld op 5 december 2013 bericht geeft van een zitting van 2 januari 2013 met verwijzing naar een volgende zitting op 17 januari 2013, zonder dat er verder bericht wordt gegeven over die zitting op 17 januari 2013 of verder vervolg van de zaak tot aan 5 december 2013. Deze opmerking geldt trouwens ook voor de andere neergelegde gecertificeerde kopie, daterende van 5 december 2013, van de 'ordersheet' die een weergave geeft van een zitting van 8 april 2013 met verwijzing naar een zitting op 27 mei 2013, zonder over die zitting iets te zeggen of het vervolg van de zaak weer te geven tot aan 5 december 2013. Bovendien is het niet aannemelijk, zoals blijkt uit informatie van het CGVS, dat uw naam in deze juridische stukken enkel als MD M.(...) staat weergegeven, zoals u zelf aangaf (zie gehoorverslag CGVS p.16). Immers dient de naam van de beschuldigde precies overeen te stemmen met naam van de beschuldigde zoals die staat op zijn identiteitsdocumenten. In uw geval staat u op uw identiteitskaart vermeld als Md M.(...) U.(...) en dient u zo ook te staan vermeld in de juridische stukken. Wat betreft de andere bundels van gecertificeerde kopieën, is het opmerkelijk dat verschillende stukken (FIR, Ejahar, Post Mortem verslag en Charge Sheet) in één bundel worden opgenomen waarbij de paginaweergave verder doorloopt. Dit zijn verschillende juridische stukken met een eigen waarde en dat ze samen in één bundel worden gevoegd, met een Engelstalige paginaweergave die doorloopt voor alle stukken, is niet aannemelijk en geeft verder aan dat het vervalste stukken betreft. Al deze vaststellingen doen volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze documenten. Het neerleggen van valse documenten heeft uiteraard implicaties naar uw asielrelaas toe dat aldus niet geloofwaardig overkomt.

Verder is het niet geloofwaardig dat u reeds op 16 november 2012 op valse wijze zou zijn beschuldigd en daarvoor door de politie zou worden gezocht en dat u dan onderduikt bij uw zus die in dezelfde regio in Bangladesh woont (zie gehoorverslag CGVS p.13). Immers, indien u werkelijk actief door de Bengaalse overheid zou worden gezocht mag worden aangenomen dat men ook bij uw zus zou gaan zoeken. Bovendien is het al helemaal niet aannemelijk dat u valselijk zou worden beschuldigd en daarvoor vanaf 16 november 2012 onderduikt, maar dat u wél op 15 december 2013 gaat deelnemen aan een manifestatie van uw partij (zie gehoorverslag CGVS p.15). Ook dit doet afbreuk aan uw beweerde problemen in Bangladesh. Uiteindelijk verklaarde u zelfs dat u in januari 2013 nog in uw dorp bent geweest. Het is niet geloofwaardig dat u in die periode nog bij uw familie in uw dorp verbleef, ook al was dat misschien enkel 's avonds of 's nachts, indien u werkelijk op dat ogenblik omwille van twee valse zaken, waarvan een moordzaak, door de Bengaalse autoriteiten wordt gezocht. Aldus wordt de geloofwaardigheid van uw relaas verder ondermijnd.

Ten slotte zijn uw verklaringen over uw reisweg naar België niet geloofwaardig. U verklaarde dat u uit Bangladesh per vliegtuig vertrok. Zo zou u gereisd hebben met een vals paspoort (zie gehoorverslag CGVS p.11). U wist niet welke naam of andere details dat vals paspoort bevatte. U wist ook niet welk soort visum het valse paspoort bevatte (zie gehoorverslag CGVS p.12). U kon enkel de kleur aangeven en dat het uw foto bevatte. Het CGVS verwacht niet dat alle details van een paspoort gekend zijn, doch van een asielzoeker die reist met een vals paspoort wordt wel verwacht dat hij essentiële informatie betreffende dit paspoort, zoals de naam, geboortedatum, geboorteplaats, verkregen visa, het land en het doel waarvoor de visa werden verkregen, zou kunnen meedelen, gelet op de kans die hij loopt om bij een controle ondervraagd te worden omtrent zijn identiteit en zijn reisdoel. Het is immers algemeen geweten dat op internationale luchthavens veelvuldige identiteitscontroles plaatsvinden en dat de mogelijkheid bestaat om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit, en dit telkens op individuele basis. Vooral vluchten uit niet-Schengenlanden worden bij aankomst in de Schengenzone aan strenge controles onderworpen.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Het is immers onvoldoende om documenten neer te leggen; deze dienen steeds gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen wat bij u niet het geval was. Daar de authenticiteit van verschillende van de door u neergelegde documenten betwijfeld mag worden, komt het geloof in de authenticiteit van al uw documenten die uw ongeloofwaardig relaas dienen te ondersteunen in gevaar. Uw identiteitskaart kan aanvaard worden, net als uw 'admit card', maar zij kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen daar de inhoud van deze documenten hier niet ter discussie staat.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2. Beoordeling

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

In zijn beslissing van 10 februari 2014 beoordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verzoekers asielrelaas als niet aannemelijk op grond van de volgende motieven:

- (i) verzoeker liet ter staving van zijn asielaanvraag verschillende documenten opsturen vanuit Bangladesh. Hij verkreeg deze alle in één enveloppe die hij tijdens het gehoor op het CGVS, op 24 januari 2014 voorlegde. Hij opende deze enveloppe niet alvorens die aan het CGVS te overhandigen. Dat hij de enveloppe niet zelf vooraf opende en controleerde is vreemd, aangezien dit pakket verschillende documenten bevatte die zijn asielrelaas betreffen. Er kan verwacht worden dat verzoeker enerzijds wil controleren wat er in zit en zich wil voorbereiden op het gehoor op het CGVS en anderzijds zelf wil nalezen wat er allemaal aangaande zijn problemen is gebeurd in Bangladesh. Dat hij die interesse niet heeft, doet enigszins afbreuk aan zijn algemene geloofwaardigheid. Dat hij zich niet geroepen voelde om deze te openen, komt niet aannemelijk over indien hij werkelijk omwille van valse aanklachten zou zijn weggevlucht uit zijn land van oorsprong. Verder is het vreemd dat een aantal van deze documenten reeds van langer geleden dateren. Verzoeker zou lang geleden al aan zijn advocaat gevraagd hebben documenten op te sturen. Dat die dat dan pas deed net vóór het gehoor is opmerkelijk. In elk geval heeft hij blijkbaar niet de moeite genomen om sneller effectief documenten te laten overkomen en die aan het CGVS over te maken ter staving van zijn asielaanvraag. Ook dat doet al enigszins afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas;
- (ii) de documenten die verzoeker neerlegde overtuigen niet. Verzoeker verklaarde lid te zijn van de BNP. Hij legde ter staving een attest neer van de BNP. Dit attest komt echter frauduleus over. Het document zelf zou van 24 oktober 2013 dateren, terwijl er een stempel, van 13 januari 2014, op staat waaruit zou moeten blijken dat dit een vertaling is van een attest dat vanuit het Bengaals naar het Engels of Arabisch is vertaald. Verzoeker legde echter enkel een Bengaals attest neer en na bevraging wist hij hiervoor geen enkele uitleg te geven. Daarbij blijkt uit informatie dat het in Bangladesh niet moeilijk is om, desnoods via corruptie, valse en/of vervalste stukken te verkrijgen. De voorgelegde "gecertificeerde" kopieën van de juridische stukken kwamen, na vertaling met een tolk tijdens het gehoor op het CGVS niet authentiek over en blijken vervalst te zijn, hetgeen wederom in het licht van de vaststelling dat het in Bangladesh niet moeilijk is om, desnoods via corruptie, valse en/of vervalste stukken te verkrijgen verder kan worden onderbouwd. Verzoeker legde een 'order sheet' voor waarop blijkt dat de datum is aangepast op een niet officiële wijze, zijnde zonder handtekening van de bevoegde ambtenaar. Dat dit gebeurde bij een datum die essentieel is, zijnde de datum van de eerste zitting op 2 januari 2013, komt niet aannemelijk over. Bovendien is het niet aannemelijk dat een gecertificeerde kopie van een 'order sheet' die is opgesteld op 5 december 2013 bericht geeft van een zitting van 2 januari 2013 met verwijzing naar een volgende zitting op 17 januari 2013, zonder dat er verder bericht wordt gegeven over die zitting op 17 januari 2013 of verder vervolg van de zaak tot aan 5 december 2013. Deze opmerking geldt

trouwens ook voor de andere neergelegde gecertificeerde kopie, daterende van 5 december 2013, van de 'ordersheet' die een weergave geeft van een zitting van 8 april 2013 met verwijzing naar een zitting op 27 mei 2013, zonder over die zitting iets te zeggen of het vervolg van de zaak weer te geven tot aan 5 december 2013. Bovendien is het niet aannemelijk, zoals blijkt uit informatie van het CGVS, dat zijn naam in deze juridische stukken enkel als MD M. staat weergegeven, zoals hij zelf aangaf. De naam van de beschuldigde dient immers precies overeen te stemmen met de naam van de beschuldigde zoals die staat op zijn identiteitsdocumenten. In verzoekers geval vermeldt zijn identiteitskaart als Md M. U. en dit dient dan ook zo te staan in de juridische stukken. Wat betreft de andere bundels van gecertificeerde kopieën, is het opmerkelijk dat verschillende stukken (FIR, Ejahar, Post Mortem verslag en Charge Sheet) in één bundel worden opgenomen waarbij de paginaweergave verder doorloopt. Dit zijn verschillende juridische stukken met een eigen waarde en dat ze samen in één bundel worden gevoegd, met een Engelstalige paginaweergave die doorloopt voor alle stukken, is niet aannemelijk en geeft verder aan dat het vervalste stukken betreft. Al deze vaststellingen doen volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van deze documenten. Het neerleggen van valse documenten heeft uiteraard implicaties naar zijn asielrelaas toe dat aldus niet geloofwaardig overkomt;

- (iii) verder is het niet geloofwaardig dat verzoeker reeds op 16 november 2012 vals werd beschuldigd en door de politie werd gezocht en dat hij dan onderdook bij zijn zus die in dezelfde regio in Bangladesh woont. Indien hij werkelijk actief door de Bengaalse overheid zou worden gezocht mag worden aangenomen dat men ook bij zijn zus zou gaan zoeken. Bovendien is het helemaal niet aannemelijk dat hij vals werd beschuldigd en daarvoor vanaf 16 november 2012 onderdook, maar vervolgens op 15 december 2013 (*sic*) ging deelnemen aan een manifestatie van zijn partij. Ook dit doet afbreuk aan zijn beweerde problemen in Bangladesh. Uiteindelijk verklaarde verzoeker zelfs dat hij in januari 2013 nog in zijn dorp kwam. Het is niet geloofwaardig dat hij in die periode nog bij zijn familie in zijn dorp verbleef, ook al was dat misschien enkel 's avonds of 's nachts, indien hij werkelijk op dat ogenblik omwille van twee valse zaken, waarvan een moordzaak, door de Bengaalse autoriteiten werd gezocht;
- (iv) ook zijn verklaringen over zijn reisweg naar België zijn niet geloofwaardig. Hij verklaarde dat hij uit Bangladesh per vliegtuig vertrok. Zo zou hij gereisd hebben met een vals paspoort. Hij wist niet welke naam of andere details dat vals paspoort bevatte. Hij wist ook niet welk soort visum het valse paspoort bevatte. Hij kon enkel de kleur aangeven en dat het zijn foto bevatte. Het CGVS verwacht niet dat alle details van een paspoort gekend zijn, doch van een asielzoeker die reist met een vals paspoort wordt wel verwacht dat hij essentiële informatie betreffende dit paspoort, zoals de naam, geboortedatum, geboorteplaats, verkregen visa, het land en het doel waarvoor de visa werden verkregen, zou kunnen meedelen, gelet op de kans die hij loopt om bij een controle ondervraagd te worden omtrent zijn identiteit en zijn reisdoel. Op internationale luchthavens vinden veel identiteitscontroles plaats en de mogelijkheid bestaat om er grondig te worden ondervraagd over reisdocumenten en identiteit, en dit telkens op individuele basis. Vooral vluchten uit niet-Schengenlanden worden bij aankomst in de Schengenzone aan strenge controles onderworpen.

Waar verzoeker aanvoert dat hij de enveloppe niet opende omdat andere asielzoekers in het opvangcentrum hem adviseerden deze niet te openen, zodat hem niet zou worden verweten alles van buiten geleerd te hebben, is dit niet meer dan een postfactum bewering, die niet wordt ondersteund door verzoekers verklaringen tijdens het gehoor. Verzoeker verklaarde dienaangaande enkel "*I didn't feel like opening it*" (gehoorverslag, p. 5); bovendien sluit het niet eerder openen van de enveloppe de mogelijkheid van een ingestudeerd asielrelaas, geenszins uit. De Raad acht het inderdaad opmerkelijk dat verzoeker de enveloppe niet op voorhand opende om kennis te nemen van de inhoud. Gelet op de ernst van de beweerde vervolgingen, getuigt het van weinig betrokkenheid of doorleefdheid om pas vlak voor het gehoor kennis te nemen van zijn bewijsstukken. Bovendien is de Raad van oordeel dat, indien verzoeker werkelijk een vrees koestert van verzoeker een zekere betrokkenheid kan worden verwacht met betrekking tot de bewijsstukken ter staving van zijn asielaanvraag. Het feit dat hij klaarblijkelijk geen enkele belangstelling toont voor zijn stavingsstukken wijst op een gebrek aan doorleefdheid en authenticiteit van zijn verklaringen. Daarbij is dit geen op zichzelf staand motief tot weigering van de aanvraag, maar houdt het een eerste negatieve indicatie in bij de beoordeling van verzoekers relaas.

Waar verzoeker aanvoert dat zijn advocaat moeite had om de documenten vroeger te bekomen, moet niettemin worden vastgesteld dat deze de documenten pas vlak voor het verhoor opstuurde, hoewel een aantal documenten reeds van langer geleden dateert en verzoeker verklaarde deze in Bangladesh gezien te hebben (gehoorverslag p. 10). Het is dan ook niet aannemelijk dat deze documenten niet sneller konden worden overgemaakt, hoewel sommige documenten reeds van oudere datum zijn. Het is wel degelijk een vreemde vaststelling dat pas alle documenten in één pakket zouden zijn overgemaakt

vlak voor verzoeker gehoord werd op het Commissariaat-generaal. Bovendien is deze verklaring in strijd met verzoekers eigen mondelinge verklaringen namelijk dat hij al deze documenten reeds zag in Bangladesh. Bovendien dient daarbij opgemerkt te worden dat uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt dat het in Bangladesh zeer gemakkelijk is om valse of vervalste documenten te verkrijgen en dat er een zeer hoge prevalentiegraad is inzake valse documenten (administratief dossier, stuk 17, *landeninformatie*, stuk 2, *COI Focus, Corruptie en (ver)vals(te) documenten in Bangladesh*).

Waar verzoeker aanvoert dat de stempel op het attest van de BNP waaruit moet blijken dat er van dit document een vertaling werd gemaakt naar het Engels of het Arabisch, een vergissing is, acht de Raad het weinig waarschijnlijk dat een advocaat, optredend als *notary public*, een dergelijke onzorgvuldigheid zou begaan bij het eensluidend verklaren van stukken. Verzoeker beperkt zich dienaangaande tot een loutere niet gestaafde bewering, waarbij bovendien dient vastgesteld dat verzoeker ook thans, in graad van beroep, de beweerd vergissing van zijn advocaat niet heeft rechtgezet door hem om een nieuw, correct afgestempeld stuk te vragen.

Met betrekking tot de diverse "juridische" stukken in het Bengaals die verzoeker neerlegde, blijkt dat verzoeker hiervan enkel kopies neerlegde, waarop een aantal van deze kopies met potlood een datum werd aangebracht, hetgeen er op wijst dat deze kopies wel degelijk de "originelen" zijn die verzoeker neerlegde.

Ook de stukkenbundel waarbij de pagina's in het Engels genummerd werden ("*page 1 of 14*", etc.) blijkt slechts een afdruk te zijn van gescande documenten. Aangezien fotokopieën, scans en computerafdrukken gemakkelijk te manipuleren zijn, kan hieraan geen bewijskracht worden toegekend. Verzoekers beweringen over de authenticiteit van de handtekeningen en het feit dat door de Bengaalse overheden doorlopend genummerd zou worden, doen aan deze vaststellingen geen afbreuk.

Met een aanvullende nota ingediend op 20 mei 2014, legt verzoeker vertalingen neer van de voorgelegde stukken. Daargelaten de vaststelling dat deze vertalingen de vermelding dragen dat het hier gaat om eensluidende verklaarde vertalingen zoals voorzien door artikel 8 PR RvV, stelt de Raad vast dat het hier vertalingen betreft van hoger genoemde fotokopies en scans, waar om dezelfde reden evenmin bewijswaarde aan kan worden gehecht.

Met betrekking tot het motief dat het weinig aannemelijk is dat verzoekers volledige naam niet staat vermeld op deze stukken, voert verzoeker aan dat dit te wijten is aan het feit dat de klagers enkel klacht neerlegden met betrekking tot de namen die hen bekend waren en dat er geen verplichte officiële registratie of betekening is in Bangladesh, zodat het niet ongewoon is dat er een verschil is tussen zijn naam op de rechtszaak en zijn identiteitskaart.

Waar verzoeker zich beperkt tot een loutere bewering, blijkt uit de informatie in het administratief dossier (stuk 17, *landeninformatie*, document 1, *COI Focus, Bangladesh, Correctheid persoonsgegevens in juridische documenten*) dat het onmogelijk is dat de persoonsgegevens van iemand die vernoemd wordt in een juridisch stuk uitgegeven door een gerechtelijke instantie in Bangladesh, niet precies zouden overeenstemmen met de gegevens op de officiële identiteitsdocumenten van deze persoon.

Aangezien verzoeker zijn asielaanvraag volledig gesteund is op klaarblijkelijk gefabriceerde stukken en verder geen enkel stuk aanbrengt dat kan worden geacht enige bewijskracht te hebben, doet deze vaststelling op ernstige wijze afbreuk aan zijn verklaringen.

Met betrekking tot het motief dat het niet geloofwaardig is dat verzoeker, op het ogenblik dat hij door de politie werd gezocht, ondergedoken bij zijn zus bleef wonen in dezelfde regio in Bangladesh, voert verzoeker thans aan dat het weinig waarschijnlijk is dat de politie zijn gehuwde zus zou kunnen terugvinden. Ook dit is een loutere bewering die door verzoeker niet aannemelijk wordt gemaakt. Verzoeker verklaarde dat de politie bij zijn ouders binnenviel en hen folterde (vragenlijst CGVS, p. 4), waaruit op zijn minst enige vastberadenheid om verzoeker terug te vinden kan worden afgeleid. Waar verzoeker aanvoert dat hij niet bij zijn zus zelf verbleef, maar in een ander eigendom van haar, blijkt dit niet uit zijn verklaringen volgens dewelke hij in het huis van zijn zus verbleef (gehoorverslag, p. 14-15). Het betreft aldus een niet gestaafde postfactum verklaring, die niet van aard is het motief te weerleggen. Waar verzoeker benadrukt dat hij wel degelijk aan de betoging deelnam op 15 december 2012, moet vastgesteld worden dat met het louter herhalen van zijn verklaringen het motief niet wegneemt dat het niet aannemelijk is dat hij valselijk werd beschuldigd, onder andere van moord, en daarom ondergedoken leefde, terwijl hij nadien alsnog deelneemt aan een publieke manifestatie van zijn partij. De Raad is dan ook van oordeel dat dit wel degelijk afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de beweerd problemen in Bangladesh. Ook waar verzoeker nog aanvoert dat hij enkel 's nachts of 's

avonds naar zijn dorp ging, neemt het herhalen van zijn verklaringen dienaangaande niet weg dat het weinig geloofwaardig is dat verzoeker, die op de vlucht was wegens twee valse beschuldigingen waarvan een moordzaak, en aldus zeer ernstige risico's liep, alsnog bij zijn familie in zijn dorp verbleef.

Met betrekking tot de reisweg voert verzoeker aan dat de smokkelaar het paspoort bij zich hield, zodat verzoeker zich niet alle gegevens van het vals paspoort kan herinneren, hij voert aan dat hij wist dat hij onder de naam "Ajad" reisde en dat hij zenuwachtig was. De Raad is van oordeel dat dit geen afbreuk doet aan het feit dat verzoeker, teneinde voorbij de identiteitscontroles aan de internationale luchthavens te geraken, in staat diende te zijn gerichte vragen te beantwoorden omtrent zijn identiteit en reisdoel. Het feit dat verzoeker dit niet nader wist toe te lichten, leidt ertoe vast te stellen dat verzoeker geen duidelijkheid verschaft over zijn reisweg, zodanig dat mogelijk verzoeker met zijn eigen paspoort reisde, hetgeen er op wijst dat hij de autoriteiten van zijn land niet vreest.

Waar verzoeker tenslotte nog aanvoert dat geen vragen werden gesteld over zijn politieke engagement, noch tegenstrijdigheden werden weerhouden, doet dit geen afbreuk aan de hogerstaande motieven waaruit blijkt dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde en ongeloofwaardige documenten heeft neergelegd.

Gelet op wat voorafgaat is de Raad van oordeel dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging aannemelijk maakt in vluchtelingenrechtelijke zin.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde asielrelaas, kan op basis hiervan evenmin worden overgegaan tot het vaststellen van het ernstig risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker voert geen andere elementen aan die op het bestaan hiervan kunnen wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juli tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

C. VERHAERT

